

தூமரை சீயை விகிந்து கட்டி, வடக்கு முகமாக
நின்று, தெய்வசையை நினைத்து. 'பரந்தூமா/
புயலகா/பண்டரிபுதிநூதா/நான், உலகையை
கையில் எடுத்து, கிரண்டு முறை குத்தியதும்
நெல், உமிவேறு, அரிசி வேறுகடிகளே
ரும் காஞ்சிநூதா/என்று குத்தும்போது
பாட்டு

"அகலிகை சாயம் தீர்த்து அந்தி
அரிநாமா காக்கணமே.
தெள்ளிலங்கை ராவணனை அங்கு
சென்னிசூடி புத்தும் கொய்தாய்
அரக்கர்களை வேரறுத்து கிளி
அரிநாமா வரமய்யா."

அப்படி தூமரை மாயவரை நினைத்து பாடி,
நெல் குத்தும் போது அரிசி வேறு, உமி
வேறு விசுந்து விட்டது.
செட்டியார், கிதை எல்லாம் மார்க்குக் கொ
ண்டிருந்து அச்சு சரியாய்ட்டு, காளியம்மா
நாச்சக்கா/செல்லக்கா/ அந்தி அம்மாளு
டன் சேர்ந்து ஒருவரும் நெல் குத்து மாண்
டேன், என்சு சொன்னீர் களை? தியோது பாடு
ங்கள், அரைநாளிகை நேரத்தில், உமி வேறு
அரிசி வேறு விசுந்து விட்ட கிளிகள்.

ரிசுட்டியார் சிவப்படிச் சொன்னதும், அங்கே
 நுதுஜனங்கள் வெல்லாறும் பார்த்து, சிவக்கரி
 யப்பட்டார்கள். ரிசுட்டியார், உடன்கணக்
 குப்பிள்ளையை கூப்பிட்டு, தூமரைக்கு, அரிசு
 யும், பணமும் கொடுக்கச் சொன்னார். ~~உடன்கணக்~~
 குணக்குப்பிள்ளை, அரண்டுயடி அரிசுக்கு
^{னை}யும், எட்டு அணுவும் கொடுத்தார்.
 தூமரை அனது வாங்கிக்கொண்டு, திரும்
 பிடம் வந்து சேர்ந்தான்.

தூமரை: 'நாதா! நான் போன பிறகு, குதநதை அழகுதார்
 குசாம். 'மெண்ணை/குதநதை அழகவில், நீ/கிவ்
 வளவு சீக்கிரம் வந்து விட்டாயே, ரிநல்
 குத்து வில்லையா?'

தூமரை: 'நாதா! ரிநல் குத்து விட்டுத்தான், அரிசுக்
 குரண அரண்டுயடி, எட்டு அணு, வாங்கி
 வந்தேன்.'

குசாம்: 'சிவப்படியானால்/பெரு சீட்டை ரிநல் குத்
 துனாயா? அங்கே/உன் கையை பார்க்கலாம்!
 என்னு, தூமை ரயின் கையை பார்க்கும் போ
 து, கைக்கு வந்து கொப்பளம் அப்பட்டிருந்
 துது. அனை பார்த்து குன்னுடைய சாம்
 மனம் வேதனைப்பட்டு 'மெண்ணை/உன்ன,
 ரிநல்குத்து பிழைக்கும் யடி, திந்துக் கிதுக்கு
 ஸ்ரளாக்கி விட்டான், பிரம தேவன்!' என்று
 அழகார்.

சீராமரை, நாதூ/நடப்படுதல்லாம், நடந்துதான் புகவேண்
டும் வேதீனப்பட்டு என்ன செய்வது, அக
காதீர்கள்.

பாட்டு

“மாதீனேறு மழை யேயும்
வீரப்பூரில் வடுஷ மொடு கல்மாரி

அப்படியே நல்லென்று
அங்கு நல்லென்று

அன்புடனே நடக்குதுயார்
அந்நடக்குதுயார்

ஐந்து நல்லோ வடுஷமாக
வீரப்பூரில் காலம் கழக்குகாரே”

குன்னுடைய சாமியும், சீராமரையும் வீரப்பூர்
வந்து சரியாக ஐந்து வடுஷம் முடிந்துது.
அவர்கள், வீரப்பூர் வந்து சூலிருந்து, மாதீனேறு
மழை, வடுஷ மொடு கல்மாரி ^{பெய்} சூல்
நீது ^{வீரப்பூர்} ரிசல்வாக் காக திருந்துது.

அங்கு அப்படியிருக்கும் போது, அப்பான்
வளநாட்டில், ரிசல்லாத்தூர் வீடுத்துப்போன
புண்குதந்தது அரண்டுக்கும், சரியாக
ஐந்து வடுஷம் முடிந்துது. ரிசல்லாத்தூர்
குதந்தது அரண்டையும் தூருவின்தூரையில்
வைத்துது.

ரிசல்லாத்தூர்.

பாட்டு

நாரி நாரி நாராரோ.

என்கண்ணை நாரி நாரி நாராரோ
நீங்கள் வரத்தூரல் பிறுந்தீவர்கள்

என் சாமிநீ வர்ணமுள்ள காராளா.

நீங்கள் துவத்தூரல் பிறுந்தீவர்கள்

சாமி நீ தூட்டிய முள்ள காராளா.

தீமரையாள் பெற்றெடுத்தீதோ

சாமி நீ தூட்டியே நீத்தீரை யோ.

தீனையுடையாள் பெற்றெடுத்தீதோ

சாமி நீ குஞ்சரமே நீத்தீரை யோ.

நீயங்காளியை சங்கரீக்கோ

என்சாமி நீ பத்தகாரா வந்தீரோ.

நீரிகாம்பின சங்கரீக்கோ

சாமி நீ ^{நீகா} தீவகாரா நீத்தீரை யோ.

நீயன்றியை தீத்தீயல்லோ

சாமி நீ பங்கேடு யோடுவீரோ

நீரிகாம்பினக் தீத்தீயல்லோ

என்சாமி நீ கூறேடு யோடுவீரோ"

ரிசல்லாத்தூர் அப்படியா பாட்டுச் சிசால்லி தூரீயை
பாட்டுமே யோது, 12.யாளை பலமுள்ள சங்கரீத்தீடு
வென்தீ தூரீயிலிருந்து தீத்தீது. அம்மா/அம்
மா!! ஏன், அந்தீ விதும் பாட்டுச் சிசால்லி
தூரீயாட்டுக் கீய்யீ? எங்களுடைய தூரீயீயீயீ?

சங்கர், " சூரமரையா பெற்றெழுத்து சூரமயனை
நித்திரையோ.

குன்னுடையான் பெற்றெழுத்து குஞ்சரமே
நித்திரையோ.))

என்று பாட்டுச் சொல்லி தூலாட்டியே?
என்தூய் தந்தை எங்கே? எங்களுடைய நாடு
எது? எங்கள் ஊர் எது? நீவளர்த்து வேண்ட
டிய காரணம் என்ன? சீக்கிரம் சொல்.

சொல்லா /
சூர். சிம்பர, கண் மணிகளே! நான்தான் உங்களுடைய
தூய்! என்னுடைய குழந்தைகள் தூய், நீங்கள்!

சங்கர். சிம்பர! நீங்கள் சொல்வது, பெயர், அப்போது
என்தூய் தந்தை அருக்கும் அடக்கி சொல்
கூறாயா! அல்ல, உன்ன கத்தியில் வெட்டுவதா?
என்று கேட்கும் வந்து, கத்தியை எடுத்தார்.

அதைக்கண்ட சொல்லாததூ, அந்நாம் உண்
மையை சொல்லா விட்டால், நம்மளை கிண
று விடுவான் என்று நினைத்து. சிம்பர, குழந்தை
களே! உன்தூய் பெயர், சூரமரையா க் கவுண்டிசீசு,
சூரமயன் பெயர் குன்னுடையா க் கவுண்டர்;
அருவரும் அந்நுப்பெயர் வள நாட்டை
புண்டு வந்தார்கள். அப்படியிருக்கும்போது,
பெயர்களுக்கு குழந்தை அல்லாமல், உன்தூய்
காசு பெயர் மலம் சொன்னு, லீ, வருஷம்
சூரமருந்து, நன்மரணிடம்

செல்லாத்தூர் நல்லது என்று குடிநகைகளை
 அடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

பாட்டு)

||

மண்ணபகர்ந்துவளாம் மதுக்கரை செல்லாத்தூர்
 எல்லபகர்ந்துவளாம் எதுநாடு கீர்த்துவளாம்
 சாமிசை என்னுத்தூர் தோளில் வைத்து
 செல்லாத்தூர் என்காமி வந்த நடந்தூள்
 குடிநகையை செல்லாத்தூர் தோளில் வைத்து
 ஈ.ஷ.பர் என்காமி வந்த நடந்தூள்
 அண்டியப்பூர் என்னுத்தூர் தோளில்லோ
 வடுக்கினர் என்காமி செல்லாத்தூர்.)

செல்லாத்தூர் அண்டியப்பூர் வந்து, பிள்ளையார்
 கோவிலுக்குப் போய் குடிநகையை வைத்து உட்கார்
 ந்தூள் செல்லாத்தூர் செல்லாத்தூர் வந்திருப்பதை,
 உளர் கவுண்டர்கள் தீர்த்து, எல்லோரும் பிள்ளையார்
 கோவிலுக்கு வந்து செல்லாத்தூரைக் கண்டு நம்ப
 காரம் செய்கார்கள். அருகில் இருக்கும் குடிந
 கைகளைக் கண்டு, 'அத்தூர்! திருக்குடிநகைகள்
 யாருங்கோ?'

செல்லா. 'அப்பா கவுண்டர்களே! திருக்குடிநகைகள்
 இன்னுடையாக்கவுண்டரின் மக்கள்! அனிலம்,
 திவர்களுதான் உங்கள் அரசர்!'

கவுண்டர். 'அத்தூர்! இன்னுடைய ராஜருக்கு, அண்ணகு
 நகை தில்லெயென்று சொன்னார் களே?'

சிவர்கள் எப்படி வந்தார்கள்?

ரிக்ஸ்ஸா: 'அப்பா, கவுண்டர்கள்/பங்காளிகள் சீக்கிரம் சென்று,
 சிறிது சூழ்நிலைகளை ரிக்ஸ்ஸா நினைத்தார்கள்,
 மாயவர் வந்து சூழ்நிலைகளை காய்மாற்றி
 என்னை உம் கொடுத்தது, ஐந்து வருஷம்
 யாருக்கும் தெரியாதபடி வளர்த்துக் கொள்
 ன்னர்; அப்போது ஐந்து வருஷம் சீக்கிர
 க் குடி ந்தது, அங்கே சிவர்கள் தூய்மையின்
 சேர்த்து விட வேண்டும்; அதை யால்,
 தன்னையையாக்கவுண்டரும், தூய்மையின்
 எங்கு போனார்கள் என்று உங்களுக்கு
 தெரியுமா? கவுண்டர்கள்!'

கவுண்டர்: 'அந்த தூய்மையினால், நாட்டை விட்டு போக
 சீக்கிரம் சென்றதும், அங்கே வந்து, வீரப்பூரில்
 ரிக்ஸ்ஸா போய் விடுமாய் ரிக்ஸ்ஸா கள்;
 நாங்கள் ரிக்ஸ்ஸா போய் விட்டு வந்தோம்,
 அப்போது ஐந்து வருஷம் அகற்றி, அ
 போது எங்கே அங்கே ரிக்ஸ்ஸா கள் என்று
 தெரியாது.

ரிக்ஸ்ஸா: 'சரி, நல்லது/கவுண்டர்கள்/நான் போய்,
 வீரப்பூரில் மார்க்குத்து வருகிறேன் என்று,
 சூழ்நிலைகளை அங்கே ரிக்ஸ்ஸா கள்
 பட்டாள்.

பாட்டு

"பொன்னிவள என்னுத்தூ நாடுவிட்டு
 வீரப்பூர் என்னுத்தூ தேடி வாணிகள்
 நாகமலை என்னுத்தூ தேராகமலை
 நாலெட்டம் என்னுத்தூ சிறுநீர்நீர்மலை
 வீரப்பூர் என்னுத்தூ தேடியல்லோ
 வடுக்கினிள் என்சாயி ரிசல்லாத்தூ"

ரிசல்லாத்தூ வீரப்பூர் வந்து, பிள்ளையார்
 கோவிலில் உட்கார்ந்து, அப்பா/குழந்தை
 களை/நான் போய், உங்கள் தாய் தந்தைகளை
 தேடிப்பார்த்து வடுக்கினிள், அதுவரை, நீங்கள்
 கிருவரும் திந்து திடீர்களை விட்டு எங்கும்
 போகக் கூடாது என்று, வடுக்கோடு கிழித்து,
 விதைத்தூண்டி வரக் கூடாது; என்று ரிசால்
 லி குழந்தைகளை விட்டு விட்டு புறப்பாள்.
 ரிசல்லாத்தூ இடுக்கினிள் ரிசன்று, ரிடுரிசு
 வில் நின்று.

பாட்டு

"அண்டை வீட்டுப் பெண்டுகளா
 என் அக்கா வரக்காணீர்களா,
 ஐந்து வடுஷமாச்சு
 அருங்கினியாள் கிங்கு வந்து.
 அண்டை வீட்டுப் பெண்டுகளா
 என் அக்கா வரக்காணீர்களா"

ரிசல்லாத்தூர் ரிசுருவில் நின்று திப்படி க்கேட்கும் போது, அந்த ரிசுருப் ரிபண்கள், அம்மா/நாங்கள் யாரும் பார்க்க வில்லை, அடுத்த ரிசுருவில் போய் கேளுங்கள்' என்று சொன்னார்கள்.

ரிசல்லாத்தூர் அகை விட்டு அடுத்த ரிசுருவில் போய் நின்று.

பாட்டு

//

அண்டை வீட்டுப் ரிபண்டுகளா

ரின் அக்காவரக்காண்கிரா

ஆளிக் கூட்டி க் ரிகாண்டு

குடிநடை ஆன்ற ரிடுக்குக் ரிகாண்டு.

அண்டை வீட்டுப் ரிபண்டுகளா.

ரின் அக்காவரக்காண்கிரா

கிடைக்கேட்டு அந்த ரிசுரு ரிபண்கள்.

அம்மா/ஐந்து வருஷத்திற்கு முன், அரண்டு

போர் குடிநடை ஆன்ற ரிடுக்குக் ரிகாண்டு

வந்தார்கள்; வயது அறுபது இருக்கும்,

அவர்களா, நீங்கள் கேட்பது?

ரிசல்லாத்தூர்: 'ஆமாம், அம்மா/அவர்கள் தான், ரிங்கு கிடுக்கீர்கள் ரிசாவ்ஷங்கள்.'

ரிபண்கள்: 'சரி, வாருங்கள்/காட்டுக் கொண்டு, என்று ரிசல்லாத்தூர் அகை க்கூட்டிப் போய், தாமரை இருக்கும் குகை க் ரிகாட்டாரத்தை காட்டி, 'ரிங்கு தான் கிடுக்கீர்கள்' என்று ரிசாவ்ஷி விட்டு

னைட்டி வந்து விபண்கள் சிசன்று விட்டார்கள்.
 சிசல்லாத்தூர, குதிரைவிகாட்டாரத்தின் அருகில்
 சிசல்லம் போது, சூரியன் கதகதல் கிருந்த
 சூரல், சிசல்லாத்தூரின் நிதல் வாயிறு படியில் ன்
 நீதூளை உள்ளே அருந்து குன்றுடை யாசாமி
 கண்டு, சூரமைரையை நோக்கி 'விபண்ணை/நாம
 திந்துவீட்டுக்கு வந்து விடுந்து, திங்க
 ளுருவரும் வரவில்லை, யாரோ/கீழ்ப்புறம் நிறு
 தி~~நூ~~ர்கள், நிதல் சூரகிருது விவளியில்
 யோய் யார், என்னுதும், சூரமைர விவளியில் வந்
 து யார்க்கும் போது, சிசல்லாத்தூர நிற்பதைக்
 கண்டு 'நாசா/நம்மகூட்டப்போட்ட சிசல்லா
 தூர வந்திருக்கிறீர்கள்/ பங்காளிகள் நம்மை
 அடித்து நாட்டை விட்டு துரத்தும்போது,
 நான் யோய் மாரடித்து அகவேன், அய்
 போது கண்தூந்து கூட்ட யார்க்க வில்லை,
 சிவ்யோது நாம உலிருடன் திருக்கீமா!
 அவ்லது, திறந்து விட்டோமா/என்று
 யார்க்க வந்திருக்கிறீர்கள் சுகாரி!')

கு.சாமி 'விபண்ணை/சிசல்லாத்தூரின் அருந்து சண்டை
 பிடிக்கிறீர்கள்? நாம சிசல் சிவியைக் கு, அவள்
 என்ன சிசல் வாள' என்று, விவளியில் வந்
 து சிசல்லாத்தூரின் நம்மக் காரம் சிசல்தூர்.
 பிறகு, சிசல்லாத்தூர/உன் நாட்டையும்/

இன்னுடைய அபிரமாத்நிலத்தையும், என், அரண்மனை, தீரவியங்கள், எல்லாவற்றையும் பங்காளிகள் பிடுங்கிக் கொண்டு, எங்களை அடித்து, நாடு விட்டு நாடு, குடுக்கி விட்டார்கள் சண்டாளர்கள்! என்று, அகநாடு.

செல்லா! அப்பா, இன்னுடைய கக்கவுண்டா/நீ, அகநாடு உண்மையும், அனுபவிக்க வேண்டியதை, அனுபவித்து தான் அகநாடு உண்மையும். சரி/மாயவர், எசாண்டாபடி உங்கள் குடந்தைகளை, ஐந்து வருஷமாக யானப்பால், புலிப்பால் உண்டி வளர்த்துக் கொண்டு; தினி உங்கள் குடந்தைகளை வந்து ஆய்வுக் கொள்ளுங்கள்!

செல்லா! அத்தா/எங்களுக்கு ஒரு குடந்தை தான், அது எங்களுக்கு அருக்கியது; வேறு குடந்தை அப்பா அருக்கியது?

செல்லா! இன்னுடைய கக்கவுண்டா/உன்மனைவி, கர்ப்பமாக அருக்கும் காலத்தில்தான், தீங்கவள நாட்டு பங்காளிகள் சத்திநீண்டது, மருத்துவகாரி குப்பியை கூப்பிட்டு, சாமரைக்கு அண்குடந்தை அழிந்தால்! அது அது பெருக்கான் வங்கல் துணித்து விடும் படியும், பெண்குடந்தை அழிந்தால் சங்கு உறைத்து பால் வார்த்து, தீங்கா/என்று பெயர் வைத்து ரிசாண்டர்கள். அப்படி அவள் செய்தால் நாட்டில் பாதி, தீரவியத்தில், பாதி, கொடுப்பதாக ரிசாண்டர்கள். சத்திகார குப்பியும், சரியென்று ஆய்வுக் கொள்ளுங்கள். தினை மாயவர்களுக்கு

என்னிடம் வந்து சிந்திவிபரத்தை ரிசால்லி,
 சின்னும் மீன்று மாகுதி துக்கீள் அரண்மனைக்
 கும், உன் அலய சிந்திரும் சிரங்கம் பாசை
 சூயார் ரிசய்து வை, ஜனனநாள் வந்ததும்
 நான் வருகிறேன், நீ சிரங்க வாயிலில் வந்து
 கிரு, நான் குழந்தை பிறந்ததும் வருக்து
 ரிகாடுக்கீறேன், நீ, கெண்டு போய், பூசுவடு
 க்கும் கெரியாமல், ஜந்து வருஷம் வளர்க்து
 என்று ரிசால்லி விட்டு, அன்று ரிசன்று^{உடன்,} உன்
 மனைவிக் கு ஜனனநாள் அன்று மாய வர்வந்
 து சேர்ந்தார். நீ துங்க வள நாடு ரிசன்று
 மருத்துவார குப்பியை கூட்டி வந்தாய், அவ
 ள் வந்ததும், சதி ரிசய்ய சந்தர்ப்பம் வேண்
 டு மென்று நினைத்து, வீட்டுக்கீள் மாதூர்கள்
 யாரும் கிருக்கக் கூடாது என்று, நகுவைசாக்
 கீக் கெண்டு சூாமரையின் கண்ணியும் கட்டி விட்
 டாள். பிறகு, குப்பி, சமையலமைக்கீள் ரிசன்று,
 கத்தி தீட்டிக் கெண்டி ருந்தாள். மாயவர், சமயம்
 பார்த்து, சூாமரையின் அல்லி கிரண்டயும் கீ^{றி}
 விட்டார், குழந்தை கிரண்டும் விளிப்பட்ட
 தும் நான் வருக்துக் கெண்டு வந்து விட்டுடன்
 மன்று விஷயங்களை மாயவரை குட்டுக்கீள்
 சிம்போது குழந்தைகளை வந்து பூப்புக் ரிகா
 ள் ருங்கள் குழந்தைகள் பிள்ளையார் கோவிலில்

அருக்கியது' என்கு செல்லாத்தான் சென்னதும்,
 ச.சாமி! சரி, பெண்ணே! வாபோய் பார்க்கலாமென்று' அரு
 வரும் செல்லாத்தான் புறம்பட்டு பிள்ளையார்
 கோவில் வந்து குழந்தைகளை பார்க்கும் போது
 குழந்தைகள் சூரியனம்போல் அழகுடன் விளங்
 கியது. அனைபார்த்து, தூமரை 'நாதா/எனக்கு சந்
 தேகமாய் அருக்கியது, மாயவரை அழைத்து
 கேட்டால் தான் தெரியுமென்று, வடக்கு முகமாக
 நின்று, மண்பிடித்துப் போட்ட மாயவனை! உடனே
 நீங்கள் அங்கு வந்து சேரவேண்டுமென்று
 தூமரை மாயவரை நினைக்கும் போது.
 மாயவர் பார்த்து உடனே கருடவாகனமேறி
 வீரப்பூரை நோக்கி புறம்பட்டார்.

பாட்டு

//

கருடன் மேலே என்சாம் சீனைவத்து
 வீரப்பூர் என்சாம் தேடி வா^{ந்}நார்
 புலோகம் என்னுக்கு அ தேடியல்லோ
 பரந்தாமன் என்சாம் பறக்கு^{ந்}ரே

மாயவர் வீரப்பூர் வந்து பிள்ளையார் கோவி
 லில் அமர்ந்தார். இன்னுடைய அசாமியும்
 தூமரையும் மாயவரை நமஸ்க்காரம் செய்
 தார்கள்.

மாயவர் சரணமென்று பேசுகளுக்கு, வரணமொரு நாளுநின்று!
 தூமரை/எனின விழுந்த வரவழைத்தாய்?
 தூமரை! சுவாமி! செல்லாத்தா! அந்நகுக் குழந்தைகள்

கிரண்டும்தான் னுடையது என்கிறார்கள், என
க்சுந் தேகமாய் திருக்கிறது, சிவாம்!

மாயவர்: சரி, அப்படியா! நீயோய் கிணற்றில் குத்துவிட்டு
வா. திராமரை உடனே சென்று குத்துவிட்டு
வந்தீர்கள்.

மாயவர்: திராமரை! உன் குத்துவது என்பது உனக்கு எம்
படி நினைக்க வேண்டும்.

திராமரை: சிவாம்! திருக்கூட்டத்தின் முன்னிலையில், என
மார் சிறந்து பால் குத்துவதின் வாயில் போய்
விட வேண்டும்.

மாயவர்: சரி! அப்படியே, செய்கிறேன்! என்று விபூதியை
வீசி, வகுக்கிற உண்டு பண்ணி, வகுக்கிற க்கு
அப்பால், திராமரையை நினைத்து, மாயவர் மறுபடியும்
விபூதியை வீசும் போது; திராமரையின் மார்பு சிறந்து
பால் குத்துவதின் வாயில் போய் திராமரை விடுந்து,
கிணற்றுப்பார்த்து, அங்கு கூடியிருந்து ஜனங்கள்
எல்லோரும் அசீர்வாதும் செய்தார்கள்.
திராமரை ஓடிவந்து, குத்துகளை வாரிட்டுக் கொடுத்த
மணி குத்து குத்துமீட்டாள், கூட்டம் எடுத்து
கொள்ளி முடிந்தது.

மாயவர்: திராமரை! தினி நீங்கள் குத்துகளை எடுத்துக்
கொண்டு, பொண்ணி வள நாடு போங்கள், தீன்றுமாகும்
கழிந்து நான் வந்து, குத்துக்கு பெயர் கூட்ட
பலா மென்று, மாயவர் புறப்பட்டு பால்க்கடல்
சென்றார்.

திராமரை: நாதா! புறப்படுங்கள், போகலாமென்று திருவடும்,
குத்துகளை எடுத்துக் கொண்டு புறப்படுங்கள்.

பாட்டு

"வீரப்பூர் விட்டு மல்லோ விட்டு மல்லோ
 ரியான்னிவள நாடு வாரார் நாடு வாரார்
 குதந்தைகளை தோள் வைத்து தோள் வைத்து
 வடுகீ ~~கீ~~ர்கள் திடுவடுகே திடுவடுகே
 நாகமலை தோகமலை தோகமலை
 நாவப்பக்கம் சூவந்திமலை சூவந்திமலை"

ரியான்னிவள நாடு வந்து, செல்லாக்கிர கோவி
 ஷக்கப்போய் அத்தூரான நமஸ்க்காரம் செய்து
 பிறகு பிள்ளையார் கோவிலில் போய் நுன்று,
 தூமரை தெய்வசபையை நினைத்து அரண்மனை
 காவல் விட்டு, கதூண்டு கிளையும், வண்டு கிளையும்
 தெய்வசபைக்கு அனுப்பிவிட்டு, தேவகர்
 கிளையும், மாதுர்கிளையும் கூப்பிட்டு அரண்மனை
 யை சீக்கிரம் சித்தும் செய்தும் படி சென்னா
 கள். மாதுர்கள் உடனே சென்று, அரண்மனை
 யை சித்தும் செய்தார்கள். குன்னுடைய சாமியும்,
 தூமரையும், பிள்ளையாரை நமஸ்க்காரம்
 செய்து விட்டு குதந்தைகளை^ய அரண்
 மனைக்கு சென்றார்கள். அரண்மனைக்குப்
 போனதும், ரியான்னிடும், சங்கடும் (குதந்தைகளை)
 அரண்டு பேரும் அரண்மனையை சிற்றிப்பார்
 கீதுக் கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு சமையல்
 செய்து எல்லோரும் சாப்பிட்டார்கள்.

சாம்பிட்டு சிறிது நேரமிருந்து, தூமரையிடம்
 குதந்தை 'அம்மா! எங்களுக்கு ஏறி சவாரி செய்ய, ஏதாவது
 வாகனங்கள் கிடுக்கிறதா?'

தூமரை 'கண்மணிகளே! நம், அபிரமாநிலத்தில், காராம் பசு
 க்கள் கன்றுகள் யோட்டு வளையாடி கீ கொண்டிருக்கீ
 கிறது; வண்டிராங்குளத்தில், குதிரை நிலா குட்டி
 யோட்டு தூயுடன் வளையாடி கீ கொண்டிருக்கிறது.

குதந்தை 'சரி, நல்லது! எங்களுக்கு, தூளைக்கு செவகன்
 கிடுக்கிறதா?'

தூமரை 'அம்மா! உங்களுக்கு தூனியாக ஒரு செவகன் கிடுக்கீ
 கினீ; காராம் பசுக்கி ரிபற்றுகாம்குன்.' என்றதும்,
 குதந்தை கிடுவரில், சின்னவனாவர்! அண்ணா!
 வாடுங்கள்! நாம், சாம்புகுன் கூட்டிச் சிசன்று,
 காராம் பசுவையும், நிலாவையும் பார்த்து வருவோம்
 என்று, கிடுவரும் வீதியில் வந்து நின்று.

'அடே, சாம்புகா! வின்று கூப்பிட்டார்கள். கிடு
 கீ கேட்ட சாம்புகுன் ஓடி வந்து, அரசர்களை
 கண்டு.

பாட்டு

"அட்டம் பணியுள்ளே ராஜருக்கு

அளபிமை செய்யுள்ளே

பாதும் பணியுள்ளே மன்னருக்கு

பணி விடைகள் செய்யுள்ளே!"

குதந்தை 'அடே, சாம்புகா! வா, நாம் சின்ன யோடும்
 சிசன்று, காராம் பசுவையும், நிலாவையும்

பார்த்து விட்டு வருவோம்.

சாம்புகள். சாம், நல்லது! சாம்புகளே சிவலோகம் என்று,
புறப்பட்டு, சுவாமிநாதர் நிலத்தின் போய் பார்க்
கும் போது, காரணம் பசுவின் கன்றுகள் விளை
யாகக் கொண்டிருந்தது. அதைக் கண்டு, மீன்
று பேரும் சந்தோசம் மடைந்து, அதை விட்டு
வண்டிராங் குளத்துக்கு சென்று, நீலாக்குடி
யை பார்த்தார்கள். சிவர்கள் பார்க்கும் போது,
நீலாக்குடி யாரோ/நம்மளை பிடிக்க வரக்
கூடார்கள் என்று, பயந்து ஓட்டம் பிடித்தது.
அடே, சாம்புகள்/நம்மளைக் கண்டு, நீலா
குடிக்கு, எங்கு சென்று லும், விடாமல்
பிடித்து பதக்க வேண்டும் என்று, மீன்று
பேரும் நீலாவின் பின்னால் ஓட்டம் பிடித்
தார்கள்.

பாட்டு

"
மைமாய் என்காம் பறக்குறூரே
மதுக்கார என்காம் வனந் குண்டி
போகுது என்காம் நீலாவும்
நீலாவுட என்னுத்தூ பின்னாலே
வேகமாய் மீன்று பேரும் பறக்குறூரே
நாகமிவ என்னுத்தூ தூகமிவ
நாலிட்டம் என்காம் சூலந்தூமிவ
புத்தி என்காம் படர்ந்தூமிவ
பார குள்ள என்னுத்தூ வரமீவ"

குஞ்சார, கைக்கு எட்டாமல் வேகமாக ஓரமையின்
நடுமையில் போகும் போது, சாம்புகன் கோபம்
வந்து, எட்டிக்குதித்து நீலா கிரண்டையும்
பிடரிமயிரை பிடித்து, நடுமையில் அப்படியே
நிசுத்தி விட்டான். அதற்குள், குஞ்சுநகைகள்
அருவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

குஞ்சு: 'பிட்டு, சாம்புகா! குஞ்சாரமேல் ஏன் சுவாரி
செய்யவேண்டும், கடுவாளம் வேண்டுமே, என்
ன செய்வது?'

சாம்புகன்: 'சாமி, நீலாவை பிடித்திருங்கள், வடுக்கேறன்' என்
று, சாம்புகன், கானகத்துக்குள் சென்று, வரிய
நாகபாம்பு கிரண்டை பிடித்து அதன் தோலை
உரித்துக் கொண்டு, வரியன் பாம்பு கிரண்டு
பிடித்து, அதன் தோலையும் உரித்துக் கொண்டு
வந்து, குஞ்சாரக்கு கடுவாளம் போட்டான்.

பாட்டு

நாகன் கடுவாளம் அங்கு
நல் பாம்பு அங்குயடி
வரியன் கடுவாளமாம் அங்கு
விலல்லரின அங்குயடி!

சாம்புகன்: 'சாமி, நீங்கள், அருவரும், கப்பல் சீனிமட்டம்
பஞ்சு கல்யாண் நீலா வின்மேல் ஏன், அர
ண்மனைக்கு செல்லுங்கள், நான் உங்கள்
பின்னால் வந்து செடுக்கேறன்' என்றும்,

குதந்தைகள் அருவரும் நீலாவில் ஏழி புறப்பட்டார்
கன்.

p. 166
பாட்டு

"வலது காலை என்சாம் மெட்டியதும்
வைகுந்தும் நீலாயுதுபார்.

கிடது காலை என்சாம் மெட்டியதும்

மாமலோகம் குகரை யறுக்குதுபார்.

பொன்னிவள என்சாம் நாடு குடி

மைமமா மேகம் யறுக்குதுபார்

மண் போட்டு என்சாம் பொன்விளையும்

மகூட பொன்னி என்சாம் வள நாடு"

நீலா, வரும் வேகம், பொன்னிவள நாடு கடுக்கடு,
வென்று நடுங்கியது. தூமரை, யும் அதுர்கு
து' என்று, அரண்மனையை விட்டு வெளியில்
வந்து பார்க்கும் போது, குதந்தைகள்.
அருவரும் நீலாவில் வரும் வேகத்தையும்
பார்த்து, 'அகரமாயவனே! நான் வாங்கி
வந்த வரம், சரியான வரமென்று சந்தோ
ஷமடைந்தாள். அதுங்குள் நீலா அடுகில்
வந்து நின்றுதும் குதந்தைகள் அரண்மம்
நீலாவை விட்டு திரங்குவதுங்குள், சாம் புகழ
ம் அடுகில் வந்து விட்டான்.

குதந்தை அமே, சாம் புகா! நீலாவை பிடித்து, லாயகு
கூல் கட்டி விட்டு என்று, அரண்மனைக்குள் சென்
று சாய்பிட்டு சந்தோஷமடைந்தார்கள்.